

Mijn column nummer 124

Njang swietie

Vijfentwintig jaar geleden zat mijn werk in Suriname erop. Sindsdien geen tropische bodems meer voor mij. Wat heb ik ze gemist, die prachtige rode en de witte gronden. En ook geen lekkere hapjes meer, voor een dubbeltjes te koop langs de weg, verpakt in een bananenblad. Het kwam dus goed uit dat ik onlangs mijn koffers opnieuw kon pakken voor werk in Suriname. Ik ging gelijk op zoek naar eten in een bananenblad. *Njang swietie*, oftewel eet smakelijk. Helaas was dat in Paramaribo niet meer te vinden. Wel lekkere hapjes, maar verpakt in plastic! En niet meer voor een dubbeltje, maar voor tweeduizend Surinaamse guldens. Heet dat vooruitgang?

Ik had de opdracht een lang termijn strategie voor het bevorderen van het milieubewustzijn in Suriname op te stellen. Daarvoor zijn ongeveer vijftig personen geïnterviewd. Het belangrijkste punt bleek de ergernis over afval op straat en in het oerwoud. Gelukkig is een afvalstoffenwet in de maak. Nu zal het gedrag van de mensen nog moeten veranderen. Plastic verpakkingen van eten en drinken komen te vaak op straat terecht. Wat dat betreft is er maar weinig verschil met Nederland, gelet op de campagne van het bedrijfsleven om afval in afvalbakken terecht te laten komen.

Als tweede punt kwam de goudwinning naar voren. Bij elkaar zijn er 30.000 personen bezig met het winnen van goud uit de bodem van Suriname. Daarvoor worden grote oppervlakten regenwoud met de grond gelijk gemaakt. Men gebruikt kwik om het goud uit de grond te halen. Dit leidt tot ernstige verontreiniging. Er is al aangetoond dat vis uit deze streken teveel kwik bevat.

Een derde punt van zorg is het gebruik van bestrijdingsmiddelen. Ik hoorde zelfs dat groentetelers een hoekje van hun land reserveren waar zij – met succes - zonder bestrijdingsmiddelen groenten voor eigen consumptie telen.

Ik verwacht dat in Suriname spoedig het besef zal doorbreken dat een schoon milieu belangrijk is. Om te beginnen voor de eigen volksgezondheid. Maar ook voor de economie. Denk maar aan een kansrijke export van tropische voedingsmiddelen en aan de inkomsten uit (eco-)toerisme. En natuurlijk voor het behoud van het kostbare tropische regenwoud.

Er zit nog één reis naar Venetië in het verschiet. Met mijn volgende column zal ik u daarvan op de hoogte houden. Daarna wordt het weer Nederland. U mocht soms denken dat u in een exotische kookrubriek was beland! *Mi bere foeroe*.